Ao. 1829. No. 70. GEWOON TE ZEGELEN

GRONINGER COURANT.

Dingsdag den 1 September.

BESLUIT van den 16 Augustus 1829, betrekkelijk de daarstelling van bewijzen van deelgeving in de geldleeningen, ten behoeve van de overzeesche Bezittingen.

WIJ WILLEM, *bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.*

Gezien de wet van den 23 Maart 1826 (*Staatsblad no.* 12), waarbij is bepaald dat, ten behoeve van des Rijks overzeesche Bezittingen, zoude worden opgenomen eene som, niet te boven gaande twintig millioenen guldens, gevestigd op de territoriale en andere inkomsten en Bezittingen van het Rijk in Oost-Indië, onder den waarborg van den Staat; en dat de wijze, op welke, zoo wel als de tijd en de termijnen, binnen welke die gelden zouden gevonden en verstrekt worden, nader door Ons zouden worden bepaald:

Gezien de wet van den 22 December 1827 (*Staatsblad no.* 63), waarbij is vastgesteld, dat de leening van twintig millioenen guldens, bepaald bij de wet van den 23 Maart 1826, zal kunnen worden vermeerderd met twee millioenen zevenmaal honderd duizend guldens, en alzoo gebragt tot tweeëntwintig millioenen zevenmaal honderd duizend guldens;

Gezien de wet van den 27 December 1828 (*Staatsblad no.* 90), waarbij, ten behoeve van des Rijks overzeesche Bezittingen, wordt geopend een crediet van vijftien millioenen guldens, zullende de som, die, ten gevolge van deze credietopening, door Ons zal worden opgenomen, worden beschouwd als gevestigd op de territoriale en andere inkomsten en bezittingen van het Rijk in Oost-Indië, in het gemeen, met en op dezelfde wijze, en onder gelijken waarborg, als de leening van twintig millioenen, vastgesteld bij de wet van den 23 Maart 1826, en met bepaling tevens, dat de wijze, op welke, zoo wel als de tijd en de termijnen, binnen welke die gelden zullen gevonden en verstrekt worden, nader door Ons zullen worden bepaald;

In aanmerking nemende, dat het Amortisatie-Syndikaat, ten gevolge van de magtiging, vervat in Ons besluit van den 17 April 1826, litt. C°, de gelden, welke vereischt werden, om de eerste leening, ten bedrage van twintig millioenen, te doen, voorloopig heeft gevonden door plaatsing van domein-losrenten, voortgesproten uit de negotiatie van honderd millioenen, door die instelling, krachtens art. 7 der wet van den 27 December 1822 (*Staatsblad no.* 59), geopend, en dat, aangezien bij het 17de artikel van het berigt van den 19 Junij 1824, aan de houders van die domein-losrenten de bevoegheid is toegekend, om met den eersten verschijndag der interessen in 1830, en vervolgens maandelijks, de betaling der hoofdsom te vragen, het mitsdien van belang is, het Amortisatie-Syndikaat in staat te stellen, zoo wel om ten dienste van de overzeesche Bezittingen gelden te verschaffen op het crediet van vijftien millioenen, bij de wet van den 27 December 1828 geopend, als om zich zelve te dekken voor de betalingen, welke, ter zake van de eerste leening ten gezamenlijken bedrage van tweeëntwintig millioenen zevenmaal honderdduizend guldens, door hetzelve uit eigene middelen zijn gedaan, voor zoo verre die niet reeds gedeeltelijk zijn terug gegeven uit de som van een millioen viermaal honderd duizend guldens, bij de Wet van den 23 Maart 1826, tot rente-betaling en aflossing van evengemeld kapitaal aangewezen, gelijk ook om goed te maken de kosten, waarmede deze operatiën gepaard gaan;

Op het voorstel van de Permanente Kommissie uit het Amortisatie-Syndikaat, Onzen Minister van Financiën gehoord;

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Het Amortisatie-Syndikaat wordt gemagtigd tot het daarstellen van bewijzen van deelgeving in de geldleeningen, ten behoeve van des Rijks overzeesche Bezittingen, reeds gedaan en nog te doen, krachtens de wetten van den 23 Maart 1826 (*Staatsblad no.* 12), 22 December 1827 (*Staatsblad no.* 63) en 27 December 1828 (*Staatsblad no.* 90), en zulks uiterlijk tot een kapitaal van vijfendertig millioenen guldens.

2. Deze bewijzen van deelgeving zullen zijn ten bedrage van *f* 1000, *f* 500 en *f* 100 elk, rentende 4½ ten honderd in het jaar, en voorzien van het noodig aantal halfjarige coupons, verschijnende 1°. April en 1°. October van elk jaar, waarvan de eerste verschijnen zal den 1 April 1830, betaalbaar te Amsterdam bij de Nederlandsche Bank, te Brussel bij den algemeenen Rijks-Kassier, en in de hoofdplaatsen der onderscheidene provinciën bij de Agenten van den algemeenen Rijks-Kassier aldaar gevestigd.

3. De bewijzen van deelgeving zullen bij de Algemeene Rekenkamer worden geboekt en gecontrasigneerd, ten blijke van echtheid en tot waarborg, dat het bepaalde kapitaal van vijfendertig millioenen guldens niet worde overschreden.

4. Het kapitaal van vijfendertig millioenen guldens, in art. 1 genoemd, zal worden afgelost in vierentwintig jaren, beginnende met het jaar 1830 en eindigende met het jaar 1853, en zulks invoege als volgt:

		Transp. . *f*	13,520,000
In 1830 . . *f*	870,000	In 1842 . . -	1,490,000
1831 . . -	910,000	1843 . . -	1,550,000
1832 . . -	960,000	1844 . . -	1,620,000
1833 . . -	1,000,000	1845 . . -	1,690,000
1834 . . -	1,040,000	1846 . . -	1,770,000
1835 . . -	1,090,000	1847 . . -	1,850,000
1836 . . -	1,140,000	1848 . . -	1,930,000
1837 . . -	1,190,000	1849 . . -	2,020,000
1838 . . -	1,240,000	1850 . . -	2,110,000
1839 . . -	1,300,000	1851 . . -	2,200,000
1840 . . -	1,360,000	1852 . . -	2,310,000
1841 . . -	1,420,000	1853 . . -	940,000
Transp. . *f*	13,520,000		*f* 35,000,000

Het Amortisatie-Syndikaat zal nogtans bevoegd zijn, om de als voormeld bepaalde aflossingen te vervroegen.

5. De lotingen ter aflossing zullen plaats hebben in de maand September, en de aflossingen geschieden op den 1 October van elk der voorsz. jaren.

6. Voor de zekerheid der rentebetaling en aflossing van de daar te stellen bewijzen van deelgeving, worden verbonden de jaarlijksche uitkeeringen uit de geldmiddelen van de overzeesche Bezittingen, bij de wetten van den 23 Maart 1826, 22 December 1827 en 27 December 1828 vastgesteld, en waarvan de betaling bij die wetten van 's Rijks wege is gewaarborgd.

7. Het Amortisatie-Syndikaat zal, van het daar te stellen kapitaal van vijfendertig millioenen guldens, niet meer vermogen uit te geven of te gelde te maken, dan vereischt zal worden, om te dekken de verstrekkingen, reeds ten gevolge van de wetten van den 23 Maart 1826 en 22 December 1827 door hetzelve, ten behoeve van des Rijks overzeesche Bezittingen, gedaan, en om de vereischte gelden aan te schaffen, tot zoodanige verdere verstrekkingen op het crediet van vijftien millioenen guldens, bij de wet van den 27 December 1828, ten behoeve van de evengemelde Bezittingen, geopend, als door Ons noodig bevonden zullen worden.

De Permanente Kommissie uit het Amortisatie-Syndikaat, en de Algemeene Rekenkamer zijn belast met de uitvoering van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te Brussel, den 16 Augustus des jaars 1829, van Onze regering het *zestiende*.

(*Geteekend*) W I L L E M.

Van wege den Koning,

(*Geteekend*) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Uitgegeven den *negentienden* Augustus 1829.

De Secretaris van Staat,

(*Geteekend*) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

De STAATSRAAD, GOUVERNEUR van de Provincie *Groningen*, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat in zijne Bureaux ter lezing liggen het bestek en de voorwaarden, waar naar, op den 2 September aanstaande, des namiddags te 2 uren, aan het lokaal van het Gouvernement van Noordholland, publiek zal worden Aanbesteed:

Het Inrigten van het BEDELAARS-GESTICHT, *te HOORN, tot eene Correctionele Gevangenis voor* 700 *Personen.*

De Staatsraad, Gouverneur voornd.:
Bij deszelfs afwezigheid,
Het Lid der Gedeputeerde Staten:
DE SAVORNIN LOHMAN.

Groningen
den 25 Augustus 1829.

AFLOSSING DER PROVINCIALE NEGOTIATIE VOOR DEN STRAATWEG VAN *HELPMAN* NAAR *DE PUNT*.

Op *Woensdag*, den 16 September 1829, des voormiddags te 11 uren, zal, ten overstaan eener Kommissie uit de Edele Groot Achtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie, in het openbaar, in de Vergaderzaal der Staten te *Groningen*, worden overgegaan tot de uitloting van *drie* stuks Obligatiën, ieder groot *f* 500 — 00, der Geldleening van *f* 36,000 — 00, voor de Bestrating van een gedeelte van den zijtak no. 2 van den Grooten Weg der 1ste klasse no. 1, in de Provincie *Groningen* (tusschen Helpman en de Punt,) welke, in gevolge het plan van Negotiatie, gearresteerd bij Koninklijk besluit van den 22 Julij 182?, no. 94, op den 1 November eerstkomende zullen worden afgelost.

De Staatsraad, Gouverneur der Provincie Groningen:
Bij deszelfs afwezigheid,
Het Lid der Gedeputeerde Staten:
DE SAVORNIN LOHMAN.

Groningen
den 26 Augustus 1829.

A D V E R T E N T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen*, als daartoe door den Heer STAATSRAAD, GOUVERNEUR dezer Provincie, aangeschreven, herinneren bij deze de belanghebbende ingezetenen dezer Stad aan het Koninklijk besluit van den 6 Mei 1824 (*Staatsblad no.* 32), volgens hetwelk van de oprigting van Stoomwerktuigen kennis moet worden gegeven aan de Administratie voor de Nationale Nijverheid, ten einde, ter voorkoming van ongelukken en schade, te worden beproefd. Burgemeester en Wethouderen voegen hierbij eene ernstige aanbeveling tot naleving van het voorschreven Koninklijk besluit, met vermelding, dat het model der aangift bij den Heer Gouverneur voornd. verkrijgbaar is.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 20 Augustus 1829.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

A D V E R T E N T I E.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* brengen ter kennis van het publiek, dat er te *Brussel* gelegenheid is gegeven tot het ontvangen van *gratis* onderwijs in de *Gijmnastiek*, bij den Heer FIGAT aldaar, en roepen, ten gevolge eener daartoe bij H. E. A. ontvangene missive van den Heer STAATSRAAD, GOUVERNEUR dezer Provincie, degenen, die genegen mogten zijn, om zich ten voorschreven einde naar *Brussel* te begeven, op, om zich vóór den 6 September aanstaande ter Secretarij dezer Stad aan te melden.

Gedaan te *Groningen*, den 24 Augustus 1829.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* maken bekend, dat op *Dingsdag*, den 8 September 1829, des voormiddags te elf uren, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad, door H. E. A. GECOMMITTEERDE, op nadere approbatie, zal worden Uitbesteed:

1. *De Leverantie van* 1600 *Tonnen Bagger Turf en van* 800 *Tonnen Sponturf ten dienste van het Stadshuis.*
2. *Idem van* 1500 *Tonnen Bagger Turf ten dienste van het Stads Ziekenhuis.*
3. *Idem van* 700 *Tonnen Bagger Turf ten dienste van de Stads Apotheek.*

Waarvan de Conditiën, van heden af aan, ter Stads Secretarij ter lezing liggen.

De Uitbesteding geschiedt bij beslotene briefjes, zonder nader opbod, welke benevens de Monsters van den Turf door de gadingmakenden op *Maandag*, den 7 September 1829, ter Stads Secretarij moeten worden bezorgd.

Groningen 27 Augustus 1829.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

De zoodanigen, welke nieuwe Eigenaars geworden zijn van Gebouwde en Ongebouwde Eigendommen, in de Gemeente *Groningen*, waarvan de Belasting nog van den ouden Eigenaar wordt ingevorderd, worden herinnerd, dat daarvan Overteekening moet geschieden ten Kantore van de Zetters, in het Raadhuis, waartoe zal worden gevaceerd van den *eersten* tot en met den *laatsten September* 1829, telkens des voormiddags van 9 tot 12 uren, uitgezonderd des *Zondags*, met vertooning der noodige Bewijzen van Eigendoms aankomst; zullende zij, bij nalatigheid in dezen, de onaangenaamheden, daaruit voortvloeijende, zich zelven te wijten hebben.

De STEDELIJKE SCHOOLCOMMISSIE der Stad *Groningen* brengt bij deze ter kennis van degenen, die daarbij belang hebben, dat er alhier ter Stede *drie Schoolhouderes-plaatsen voor Kleine Kinderen* openstaan, en roept mitsdien degenen, die daartoe genegen zijn, en de vereischte bekwaamheid bezitten, bij deze op, om zich ten gemelden einde ter Stads Secretarij aan te geven, *vóór den 26 September* aanstaande.

De Stedelijke School-Commissie der Stad Groningen:
In derzelver Naam:
R. L O H M A N,
Secretaris.

Groningen
den 31 Augustus 1829.

De *Faculteit der Bespiegelende Wijsbegeerte en Letteren van de Universiteit te Groningen* verwittigt door deze de belanghebbenden, dat het examen van die genen, welke hetzelve, in gevolge art. 150 van het Koninklijk besluit van den 2 Augustus 1815, no. 14, voor genoemde Faculteit moeten afleggen, *alvorens bij den Rector Magnificus der Universiteit te kunnen worden ingeschreven*, op *Zaturdag*, den 5 September 1829, des voormiddags te 9 uren en vervolgens, zal worden afgenomen in de Senaatkamer der Hooge School; weshalve dezelve worden aangemaand, om op den bepaalden dag, des voormiddags te 9 uren precies, voor de Faculteit ten gezegden einde in de Senaatkamer opgemeld te verschijnen.

In gevolge art. 3 van het Koninklijk besluit van den 14 Augustus 1825, zullen dezelve tot dit examen niet worden toegelaten, dan op vertoon der noodige getuigschriften van hunne leeraren, en op de verklaring van den burgemeester van derzelver woonplaats, waaruit zal behooren te blijken, dat zij aldaar het onderwijs in de oude talen en in de beginselen der wetenschappen, gedurende eenige jaren, onafgebroken bij voornoemde leeraren hebben genoten.

G. W O L T E R S, *fungerend Deken.*

G R I E K E N L A N D.

SYRA *den 6 Julij.*

De chiliark *Christodulo-Hadgi-Pétro*, aan wien de President het laatste maal zijne buitensporigheden, voor Lepante begaan, had vergeven en dien hij, na eenige dagen arrest, naar het bevelhebberschap zijner chiliarkie, de schoonste en talrijkste van het leger van West Griekenland, terug gezonden had, heeft — in overeenstemming met den befaamden *Strato*, een' der aanstokers van de onlusten, die, in 1827, Napoli di Romania, gedurende verscheidene maanden, tot een bloedbad maakten — bij verrassing Lepante vermeesterd, er het garni-

zoen uit verdreven, dat uit 200 man geregelde troepen onder bevel van den kolonel *Pieri* bestond, en er zich als meester in gevestigd, na de autoriteiten, door den President aangesteld, te hebben verjaagd. De kolonel *Pieri* is door eenen steen aan het hoofd gewond geworden en, naar men zegt, thans daaraan overleden.

De graaf *Augustin Capo d'Istrias*, die zich aan boord van het fregat *de Hellas* bevond, wilde de forteres bombarderen, maar werd er van teruggehouden door degenen, die met hem waren. Men weet, dat hij te Napoli aangekomen is, om den President verslag te doen van hetgene er is voorgevallen. Men zegt, dat Zijne Exc. hem tot Probulus der kerkelijke kommissie bestemt, een' post, die meer overeenkomt met zijne kennissen en zijne buitengemeen godsdienstige genegenheid. Het gerucht loopt zelfs, dat de graaf *Augustin* in de gewijde orden zoude overgaan, om te eeniger tijd Patriarch van Griekenland te worden; en dit gevoelen schijnt niet van allen grond ontbloot te wezen.

I T A L I Ë.

R o m e *den* 8 *Augustus.*

De gezondheid van den Paus is kwijnende; zijne geneesheeren wijden hem al hunne zorgen, doch men vreest voor eenen kanker in de maag.

T U R K IJ E.

P e t e r s b u r g *den* 15 *Augustus.*

De brief, waarbij Z. M. de Keizer den generaal graaf *Paskewitsch van Erivan* tot ridder der orde van *St. George* 1ste klasse benoemd heeft, is van den volgenden inhoud:

„ Aan onzen generaal der infanterie, den adjudant-generaal graaf *Paskewitsch-Eriwansky*, opperbevelhebber van het afgezonderde Kaukasische korps.

„ Sedert den aanvang van den tegenwoordigen oorlog met de Turken, hebben de aan uw bevel toevertrouwde troepen van het afgezonderde Kaukasische korps niet opgehouden, zich door de uitstekendste daden te onderscheiden, en de spoedig op elkander gevolgde veroveringen der vestingen Kars, Achalkalaki, Hirtwisz, Poti en Bajazet, en eindelijk de slag onder de muren van Achalzich en de bestorming dezer vesting hebben uwen veldtogt des vorigen jaars de luisterrijkste veldtogten doen evenaren, en u eenen onverwelkelijken roem en onze volkomene erkentelijkheid verworven. Dan voor uwe bekwaamheid en veldheers talenten waren nog belangrijker zegepralen bewaard. Vasten voet in uwe veroveringen zettende, zijt gij, met den aanvang van den veldtogt dezes jaars, met vastberaden moed, midden in het vijandelijke gebied gedrongen; en, geene hinderpalen ontziende, binnen veertien dagen twee hooge met sneeuw bedekte bergruggen overgetrokken, hebt twee Turksche armeeën volkomen geslagen en verstrooid, eenen der opperbevelhebbers derzelve, gedurende den slag zelf, gevangen genomen, twee kampen en de gewigtige vesting Hassan-Kale veroverd, den vijand zijn geschut ontnomen, en, steeds voortrukkende, den 9 Julij de zegevierende vanen van Rusland op de muren van Erzerum, het middelpunt der magt des vijands in het Oosten, geplant, en den seraskier van Erzerum zelven, den opperbevelhebber van de Turksche armee en van gansch Aziatisch-Turkije, krijgsgevangen gemaakt.

„ Deze nieuwe luisterrijke overwinning, de vrucht van uwe uitstekende militaire berekeningen, uwe vastberadenheid en voorbeeldige snelheid in de uitvoering hebben u onze hoogste welwillendheid en onze bijzondere Keizerlijke erkentelijkheid verworven; ten blijke daarvan, benoemen wij u tot ridder der orde van *St. George* 1ste klasse.

„ Wij zijn overtuigd, dat eene zoo schitterende belooning uwen ijver ter voortzetting van uwe uitstekende, het vaderland zoo nuttige, diensten nog verhoogen, en de onder uw bevel staande troepen met nieuwen heldenmoed vervullen zal, en hen versterken in het besluit, om de voetstappen van hunnen waardigen aanvoerder te volgen.

„ Ik blijf u met onze Keizerlijke gunst steeds toegenegen.

Alexandria bij Peterhof, den 8 Augustus 1829.

(*get.*) N i k o l a a s."

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

B e r l ij n *den* 23 *Augustus.*

Z. M. de Koning is eergisteren van hier naar Brussel vertrokken, en zal van daar zich naar Luxemburg begeven. Sommigen verzekeren, dat Hoogstdezelve daarna Parijs zou bezoeken, doch hiervan is niets met zekerheid bekend. Over de aanleiding tot dezen laatsten togt is door eenige dagbladen veel geredeneerd; zij brengen dien in verband met de Oostersche aangelegenheden; dan men mag het er voor houden, dat zulks blootelijk gissingen zijn.

Van den 24*sten.* De Russische admiraal *Greigh* is den 20 Julij voor Mesembria verschenen met drie linieschepen, drie fregatten, twee bombardeerbooten en een stoomschip, waarmede hij den vorigen dag van Sisepolis uitgeloopen was. Twee dagen achtereen trof hij er eene volkomen windstilte aan, waarop een storm volgde, die hem belette de blokkade der stad te beginnen; doch des nachts van den 22sten bedaarde de wind eenigzins, en toen werd het hem mogelijk gemeenschappelijk met de troepen van den generaal *Roth* te handelen. Ook deed het vuur der schepen in de vesting een kruidmagazijn in de lucht springen. — Dit berigt is genomen uit het dagboek der operatiën van de armee van den generaal graaf *Diebitsch*, waarvan verschillende uittreksels door het blad van Petersburg medegedeeld worden, die, evenwel, behalve het bovenstaande, niet dan reeds bekende voorvallen vermelden.

In een' bijzonderen brief, den 29 Julij uit het hoofdkwartier van Aïlos geschreven, vindt men het volgende:

„ Eindelijk zijn wij den Balkan overgetrokken. Mesembria, Achiolia, Burgas, kortom de omstreken van de geheele golf zijn door onze troepen bezet. De Turken, die geslagen en uit elkander gejaagd zijn, nemen naar alle kanten de vlugt. Reeds hebben wij hen vijfenzestig stukken kanon, omtrent drieduizend gevangenen en eene menigte vaandels ontnomen. Den 22sten bevond zich de Opperbevelhebber op het hoogste punt van den Balkan, en het hoofdkwartier trok dit des nachts bij het dorp Erketsch over. Onmogelijk is het zich een denkbeeld te maken van de verwondering der armee, over de weinige plaatselijke hindernissen, die zij bij den overtogt ontmoet heeft. Wat den vijand betreft, dien hebben de troepen, welke het hoofdkwartier volgden, niet meer te zien kunnen krijgen. De korpsen van den generaal *Roth* en den generaal *Rüdiger* ontmoetten hem eerst aan de zuidelijke zijde van den Balkan. Op het oogenblik, dat de troepen van de hoogte der bergen de golf van Burgas zagen, hieven zij een algemeen en luid *hurrah* aan. Den 23sten stegen wij naar de vlakte af en onder weg ontvingen wij de tijding, dat Mesembria ingenomen was, en hadden het genoegen een gedeelte onzer vloot in de baai voor anker te zien liggen. De Opperbevelhebber ging met zijn gevolg aan boord van het linieschip *Paris*, waar de Admiraal een' prachtigen maaltijd gaf, bij welken het aan geene gezondheidsteugen ontbrak.

„ Sedert hebben nieuwe overwinningen ons tot Aïdos gebragt. Het schijnt ons inderdaad een wonder toe, en de wanorde, de desorganisatie en schrik der Turken zijn van een' geheel buitengewonen aard. Zij vlugten en trekken naar Adrianopel terug. Den 27sten stond onze voorhoede te Karnabat. Nog weet men niets stelligs omtrent de bewegingen en plannen van den Grootvizier. Volgens het zeggen van sommigen, zou hij Schumla verlaten en den weg naar Adrianopel ingeslagen hebben.

„ Eerst in Aïdos kwamen wij weder onder huisdak. Generaal *Diebitsch* heeft hetzelfde huis betrokken, waarin de Grootvizier den geheelen winter zijn verblijf gehouden heeft. In onze nabijheid en in den vrij grooten omtrek is alles rustig en stil, alsof wij midden in vrede leefden. Heden moet een deel onzer voorhoede reeds in Faki zijn."

F r a n k f o r t *den* 23 *Augustus.*

Te Bucharest liep den 4 dezer een gerucht, dat de Sultan, op het vernemen, dat de Russen voor Adrianopel verschenen waren, naar Azië gevlugt zou zijn, daar de stemming der gemoederen in Konstantinopel elk oogenblik gevaarlijker werd. Den 3den was te Bucharest een koerier uit het leger aangekomen en sedert had men weder meer hoop op het sluiten van den vrede.

Over Silistria verneemt men, dat de ligte troepen van den generaal *Diebitsch* reeds tot op twaalf mijlen afstands van Adrianopel stroopen.

In een' brief uit Konstantinopel, van den 1 dezer maand, wordt gezegd, dat de tijding, dat de Russen tot Aïdos doorgedrongen waren en zich vereenigd zouden hebben met de bezetting van Sisepolis, te Pera had doen vreezen, dat de postloop over Belgrado naar Weenen zou gestremd worden, en men eenen nieuwen over Smirna en Salonichi zou moeten openen. De Reis-Effendi zou op de pogingen, die de Engelsche en Fransche gezanten hernieuwd hadden, om de Porte tot het aannemen hunner voorstellen te bewegen, geantwoord hebben, dat zij alleen wilde onderhandelen op de beginselen van het traktaat van Bucharest. De Engelsche ambassadeur had de Engelsche oorlogsschepen, die in den Bosphorus ten anker liggen, naar Pera doen komen, waarschijnlijk om, des noods, de Britsche onderdanen en hunne bezittingen te beschermen.

Van den 25*sten.* Een Tartaar, den 29 Julij uit Konstantinopel afgezonden heeft den 1 dezer te Salonichi aan den Stadhouder een bevel van den Grooten Heer gebragt, inhoudende, dat al de lieden uit dat pachalik, die de wapenen kunnen voeren, zelfs de imans en de effendi's binnen den tijd van vierentwintig uren zullen opgeroepen en onder bevel van den oudsten zoon des pacha's onverwijld naar Adrianopel gezonden moeten worden, terwijl *Achmet* beij, die een der grootste leenhouders van dit distrikt is, drieduizend man militie naar het leger zenden moet. Diergelijke oproeping tot eene volkswapening is ook aan al de overige pacha's van Macedonie en Rumelie afgevaardigd, met uitdrukkelijken last aan de aijans, musselims en aga's, om zich aan het hoofd hunner manschap te stellen en deels naar Adrianopel, deels naar den omtrek van Widdin op marsch te gaan. In de provinciën, die digter bij Konstantinopel liggen, zijn de orders van den Sultan voor deze wapening reeds uitgevoerd, en in de andere is men daarmede ijverig bezig. De aijan van Seres is reeds met zijne lieden op weg. Naar Thessalie, dat zijn contingent tegen de Grieken moet leveren, zijn zoodanige orders niet gezonden.

Volgens een' brief uit Semlin, van den 13 Augustus, zijn de Turken in Belgrado in de grootste verwarring gebragt door de berigten, die zij van het oorlogstooneel bekomen. Men zeide, dat het geheele Turksche leger ontbonden was en de weg naar Konstantinopel den Russen open stond. Ook verhaalde men, dat een gedeelte der Russische armee tusschen den 1 en 3 Augustus te Kirkelissa aangekomen was, en eene afdeeling Russische ruiterij naar Adrianopel was getrokken, terwijl het hoofdleger tegen Konstantinopel op marsch zou gaan. Zoo men de berigten, in dezen brief vervat, gelooven mag, waren de middelen van defensie der Turken aan de overzijde van den Balkan in een' erbarmelijken toestand. In Adrianopel, de tweede stad des Rijks, zouden niet meer, dan een bataljon geregelde infanterie en twee regementen geregelde ruiterij, benevens vierduizend man militie liggen, bij welke laatsten nog een vrij slechte geest heerschte. Konstantinopel werd alleen verdedigd door een verschanst kamp bij Ejub, dat twintigduizend man bevatten kan. Verder dacht men, dat Konstantinopel, zoo het aangevallen wierd, weinig weerstand zou kunnen bieden, omdat de oude vrienden der Janitzaren en andere misnoegden zich beginnen te toonen en het volk tot oproer aanstoken. Ook in de provinciën zou de ontevredenheid zeer groot zijn en in Sophia had de militie geweigerd te veld te trekken. In Servië ontdekte men mede sporen van misnoegen en oproer.

— Uit Munchen wordt, van den 21 Augustus, het volgende geschreven: „ De onlangs van hier medegedeelde tijdingen van het doordringen der Russen tot Kirkilissa en van eenen door hen gewonnen veldslag in deze streken berustten op het verhaal van eenen boven alle verdenking verhevenen reiziger, (naar men verneemt een' Russischen minister,) die den 12 dezer uit Weenen was vertrokken, en op den oogenblik van zijn vertrek van eenen even geloofwaardigen man berigt bekomen had van het ontvangen eener officiële mededeeling uit Konstantinopel, dat de Russen tot Kirkilissa doorgedrongen waren en op dezen togt alle Turksche troepen verstrooid hadden. Het schijnt, dat men zich hier dezen snellen voortgang niet zonder het winnen van eenen grooten veldslag kon voorstellen, en derhalve dezen als eene zekere zaak aannam. Thans blijkt uit de jongste tijdingen, dat de Russen den 27 Julij den overtogt over den [illegible] komen volvoerd hadden, en dat er geene Turksche armee meer [illegible] het verder doordringen te beletten. Dat in de laatste dagen van Julij Russische troepen tot Kirkilissa zijn gekomen, is mede bevestigd geworden. Dat het in 't geheel niet noodig is geweest eerst slag te leveren, om zoo ver te komen is eene omstandigheid, welke eene ergere getuigenis van den toestand van Turkije geeft, dan een verloren slag zou doen."

H a m b u r g *den* 25 *Augustus.*

Men meldt uit Koppenhage, dat men den 18 Augustus aldaar een buitengewoon verschijnsel meent te hebben waargenomen. Vele lieden hebben een dof gedruisch gehoord, even als het geluid van een' wagen, door eene gewelfde poort rijdende, en daarop is eene schudding gevolgd, alsof eenig zwaar ligchaam in de nabijheid ter aarde viel, zoodat de muren dreunden, en onder anderen in sommige huizen de boeken van de plank vielen. In den beginne verhaalde men, dat de kruidtoren van Fredriksvärk, 7 mijlen van de stad, was gesprongen, doch dit niet bevestigd wordende, houdt men zich overtuigd, eene ligte aardbeving te hebben gevoeld, of de uitwerking van een dergelijk natuurverschijnsel, 't welk zich in meer afgelegene oorden heeft geopenbaard.

G R O O T - B R I T T A N J E.

L o n d e n *den* 26 *Augustus.*

De *Times* van gisteren, over de zaken van het Oosten sprekende, zegt, dat de opgaven der Russen, ten aanzien hunner behaalde voordeelen bij en na den overtogt over den Balkan, wel eene weinig overdreven, en ten opzigte van de nadeelen der Turken wel wat bezijden de waarheid kunnen zijn; dat het ondertusschen niet te miskennen is, dat eene Russische armee zegepralend en met weinig tegenstand den Balkan overgetrokken en in de vlakten van Rumelie afgedaald is, hare gemeenschap met de zee verzekerd hebbende en van dien kant ondersteund wordende door de Russische vloot. De snelheid der bewegingen van den generaal *Diebitsch* schijnt de Turken verrascht en als verplet te hebben, en nu eenmaal in de opene vlakte schijnt der Russische armee niets meer te kunnen beletten, om binnen 8 of 10 dagen tot voor Konstantinopel te naderen. Het zou echter voorbarig zijn, om te willen beslissen omtrent de zekerheid van een onmiddellijk voortrukken op Konstantinopel, zonder eenigzins bekend te zijn met het bedrag van de magt, welke den Balkan overgetrokken is of van de magt, welke tot weerstand gereed is. Alles komt nu, van den kant der Russen, aan op de betrekkelijke sterkte hunner over den Balkan gegane magt en op het vertrouwen, waarmede zij eenen aanslag op de hoofdstad zouden kunnen wagen. De gemakkelijkheid ondertusschen, waarmede hun is vergund geworden, om de moeijelijke en gevaarlijke bergpassen door en over te trekken, in welken het eene kleine magt gemakkelijk zou gevallen zijn, om aan eene groote armee eenen krachtdadigen tegenstand te bieden, heeft alle Europesche residenten in Pera bevreemd, en schijnt weinig goeds van eenen laatsten wanhopigen tegenstand te moeten doen verwachten.

— Kapitein *Dickenson*, die in den roemrijken slag van Navarino Zijner Majesteits schip *Genoa* kommandeerde, heeft een' krijgsraad gevraagd, ten einde zijn gehouden gedrag bij die gelegenheid te doen onderzoeken. Die krijgsraad moet heden te Portsmouth, aan boord der *Victory*, gehouden worden. Men zegt, dat de Keizer van Rusland verlangd hebbende, om aan genoemden kapitein voor zijne betoonde dapperheid in dit gevecht eene ridderorde te schenken, de Russische ambassadeur hiervan het Engelsch gouvernement had kennis gegeven, hetwelk daarop geantwoord had, dat, alvorens daartoe verlof te geven, de aanbeveling van den admiraal sir *Edward Codrington* vereischt werd, en dat deze admiraal hierin zwarigheid had gemaakt, uit hoofde, dat aan de kapiteins *Baynes* en *Campbell*, met wier gedrag hij beter tevreden was, dan met dat van kapitein *Dickenson*, zoodanige eer niet was te beurt gevallen. Dit heeft den heer *Dickenson* genoopt tot het eischen van krijgsraad, ten einde zijn gedrag te zuiveren van de berisping, die in dit antwoord gelegen is. Men gelooft, dat door dit geregtelijk onderzoek eene menigte tot nog toe onbekende bijzonderheden omtrent den merkwaardigen slag van Navarino aan den dag zal komen.

F R A N K R IJ K.

P a r ij s *den* 23 *Augustus.*

Uit Toulouse schrijft men, in dato den 15 Augustus, het volgende:

„ De bombardeergaljooten alhier moeten zich gereed houden, om morgen in zee te steken; men verwacht nog nadere orders van den minister. Het afbreken der onderhandelingen met den Dey van Algiers en diens gedrag jegens het Fransche parlementairschip *la Provence* zullen het gouvernement doen besluiten, de stad Algiers te bombarderen."

Onze dagbladen zeggen, dat de Dey en de Turken in Algiers zeer vertoornd waren op het fregat *la Provence*, dewijl hetzelve deel aan den zeeslag bij Navarino heeft gehad, en daarom het plan hadden, om hetzelve in den grond te boren. De bomben en kogels deden echter de gewenschte uitwerking niet, en daar zulks mislukt is, laat de Dey weten, dat er bij vergissing is geschoten, en ons ministerie zoude hierin gaarne genoegen nemen. Volgens de *Gazette de France*, heeft de Dey doen zeggen, dat er zonder bevel geschoten is. De *Constitutionnel* zegt deswege:

„ In de zaken van Algiers hebben twee zeldzame vergissingen plaats. De Dey wordt toornig op den Paus, en bij vergissing geeft hij den consul van Frankrijk, die op dien dag den rok van den Franschen agent had aangetrokken, in plaats van dien van vertegenwoordiger van *Leo XII*, eene oorveeg in tegenwoordigheid van zijn hof. De consul, meenende, dat Frankrijk beter in staat zoude zijn, om zich te wreken, dan Rome, beklaagt zich: men zegt hem, dat de Dey driftig is; dat hij hem niet heeft willen slaan; dat het eene vergissing is geweest. Intusschen heeft de natie deze beleediging zich aangetrokken en het ministerie is gedwongen geworden reden te vragen, waarom men klappen bij vergissing heeft uitgedeeld.

„ Men wapent zich, men zeilt uit, men blokkeert de haven, men onderhan-

delt, men biedt millioenen aan, en bij slot laat de man van misvatting bomben en kogels op de vlag schieten, die hij met zijnen beleedigenden waaijer niet konde bereiken. (De Dey heeft den Franschen consul met eenen waaijer om de ooren geslagen.)

„Zal deze laatste vergissing niet beter gestraft worden, dan de eerste? Zal het ministerie ons overal laten beleedigen? Men zegt: de Dey heeft verschooning gevraagd; doch dit is niet zoo, de *Moniteur* spreekt er geen woord van. In tegendeel, de Dey heeft aan den heer *Bianchi*, den tolk, welken de heer *de la Bretonniere* bij zich had, gezegd: „Ik wil, dat men mijne ontrouwe agenten terug zende, dat men den kop van den Franschen consul doe afhouwen, en dat men mij verschooning vrage.""

Nopens het gebeurde, bij de laatste onderhandeling tusschen den heer *de la Bretonniere* en den Dey van Algiers, schijnt men niets officiëels te weten, aangezien men in de berigten zeer verschilt; zeker is het, dat de Dey niets wil toegeven, maar bij zijne vorderingen blijft.

— De dagbladen behelzen de volgende berigten uit Mexico, van den 6 Julij: — „De Spaansche krijgsmagt, welke van Cuba is gekomen, is op dat gedeelte der kust geland, hetwelk men geen' tijd had te versterken. De Spanjaarden zijn twaalf mijlen binnenwaarts getrokken. Zoodra de Mexicaansche generaal *Cevallos* hiervan berigt ontvangen heeft, is hij met zijne troepen op marsch gegaan, die allen met den besten geest bezield zijn en slechts verlangen handgemeen te worden. Dezelfde geestdrift bespeurt men bij de bewoners der kusten, wier gehechtheid aan het bondgenootschap bekend is. Indien, gelijk men verzekert, de generaal *Vittoria* mede in aantogt is, zal de vijandelijke generaal tusschen twee vuren raken en genoodzaakt zijn de wapens neder te leggen. Men rekent echter op eenen hardnekkigen weerstand van dien overlooper, (de Spaansche generaal *Miranda*,) die zijn lot wel kan voorzien, wanneer hij levend in onze handen mogt vallen.

Van den 24sten. De geruchten zijn veelvuldig. Men verzekert, dat de expeditie naar Algiers eindelijk besloten is; er zullen 30,000 man landingstroepen ingescheept worden, die de stad zullen aantasten, terwijl dezelve van de zeezijde gebombardeerd wordt. Men sprak van het inschepen van vele troepen te Marseille.

Eindelijk is het ministerie voltallig. Bij besluit van Z. M. van gisteren, is de baron *d'Haussez*, staatsraad, prefect de la Gironde, en lid van de Kamer der Afgevaardigden, benoemd tot minister van Marine en Koloniën, in plaats van den admiraal *de Rigny*.

De nieuwe minister is van hetzelfde systema als de anderen; hij zat in het midden der regterzijde van de Kamer en dweepte met zijne aanhangers, om alles tot den goeden, ouden tijd, toen de adel en de monniken regeerden, terug te brengen.

Van den 25sten. Berigten uit Toulon, van den 19 Augustus, melden het navolgende: „Naauwelijks waren de *Clorinde*, *Adonis* en *Alerte*, van voor Algiers komende, op de reede geankerd, of het berigt van het gebeurde met de *Provence* is met den telegraaf naar Parijs overgebragt. Verschillende bevelen zijn daarop, langs denzelfden weg, te Toulon ontvangen, en daarop is bevel gegeven, om de bombardeergaljooten te doen vertrekken. De wind is echter zoo ongunstig geweest, dat zij niet voor gisteren zijn gezeild. — Het linieschip *Scipion*, het fregat *Syrene* en eenige kleinere vaartuigen zullen de galjooten van nabij volgen, en zich te Mahon vereenigen met de aldaar liggende Fransche schepen.

— De *Gazette de France* spreekt het berigt tegen, hetwelk sommige andere dagbladen gegeven hadden, dat, namelijk, in de Engelsche havens eene groote drukte met het maken van oorlogstoebereidselen heerschte; dat op sommige plaatsen matrozen geprest wierden; dat de Engelsche officieren op halve soldij, die zich op het vaste land bevonden, bevel hadden ontvangen, om onverwijld terug te keeren, en dat de Engelsche vloot, onder admiraal *Malcolm*, reeds door de Dardanellen gestevend was, om de Turken bij te staan. Volgens de *Gazette* bleek de ongegrondheid van dit laatste uit stellige berigten, die men te Parijs ontvangen had, en volgens welke de bedoelde Engelsche vloot zich den 9 Augustus op de hoogte van Ipsara bevond.

Men behoeft naauwelijks zulke stellige verzekeringen, om overtuigd te zijn, dat Engeland niet ten behoeve der Turken zal tusschenbeiden komen, indien men acht slaat op de navolgende aanmerking, die het Engelsch ministeriëel avondblad, sprekende van de groote vorderingen der Russen in Azië, zich laat ontvallen:

„Dat zulke voordeelen," leest men daar, „al gingen zij ook niet gepaard met andere even groote, die de Russen in Europa behaald hebben, tot een' *gewonen* vrede tusschen de beide Mogendheden zouden leiden, gelooven wij niet. Konstantinopel is thans waarschijnlijk reeds een puinhoop, of, even als Erzerum, in de magt der overwinnaars; de Sultan heeft geene veilige wijkplaats meer, en nog minder een Rijk in Azië; en *te vooronderstellen, dat de troon van Mohammed, eenmaal gevallen zijnde, door Christenhanden weder tot zijne vorige hoogte zal verheven worden, zoude even dwaas zijn, als te beweren, dat het lot der volkeren niet door de Voorzienigheid, maar door menschen bestierd wordt!*"

— Het *Journal du Commerce* behelst heden, en de *Messager* neemt in deszelfs middags-uitgaaf over den volgenden brief uit Marseille, van den 19den:

„Sedert 20 dagen hadden wij alhier zien liggen de Engelsche brik *Weazle*. Dit schip was uit de Levant gekomen, van waar het eenen koerier had overgebragt, die naar Londen gereisd was. Deze persoon is eergisteren avond hier wedergekomen, en terstond aan boord van zijne brik gestegen, met welke hij oogenblikkelijk onder zeil heeft willen gaan; inderdaad, hoe zeer het weder onstuimig en de wind tegen was, is het hem gelukt de haven uit en in zee te geraken. Men verzekert, dat hij naar de Engelsche vloot het tusschen Engeland, Frankrijk en Oostenrijk gesloten alliantie-traktaat en zelfs eene tegen Rusland vijandige verklaring overbrengt. Hoe het hiermede ook zij, men verwacht groote gebeurtenissen in de Levant, hetwelk geenszins aangenaam zijn zal voor den handel dezer stad, vooral zoo de Russen te Konstantinopel komen."

Van den 26sten. De heer *Duval*, voorheen Consul te Algiers, in wiens persoon Frankrijk de beleediging van den Dey ondergaan heeft, welke den tegenwoordigen oorlog met dien roofstaat ten gevolge heeft gehad, is gisteren te Villiers-le-Bel, op het oogenblik dat hij in een rijtuig stapte, om naar Parijs te gaan, door eene hevige beroerte aangetast geworden en dien ten gevolge, in den ouderdom van 72 jaren, overleden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE *den 27 Augustus.*

Vrijdag ll. heeft er te Gorinchem een hevige twist plaats gehad tusschen een vijftigtal kanonniers, die voor Oost-Indiën bestemd waren, en een gedeelte der Zwitsers, aldaar in bezetting liggende. Naar men verzekert, hebben de kanonniers voor de overmagt de vlugt in de huizen moeten nemen, en zijn vele hunner gewond.

— H. M. de Keizerin van Braziliё heeft, in den morgen van den 23sten, de stad Gend verlaten en is over Brugge naar Ostende vertrokken, alwaar zij omstreeks zes uren des avonds is aangekomen. De markies *de Barbacena* liep, weinige uren daarna, met de stoomboot *de Superb* de haven binnen, onder wiens geleide H. M. eerstdaags naar Engeland zal vertrekken, om van daar hare reis naar Rio-Janeiro voort te zetten.

— Sommigen, die meenen wel onderrigt te zijn, zijn van oordeel, dat de zoo veel gerucht makende penning der *Infamen*, van welken de *Catholique* de beschrijving heeft medegedeeld, niet bestaat, en louter verzonnen is. Zeker schijnt het ten minste, dat er te Brugge vruchteloos onderzoek gedaan is naar de plaats, waar, en naar den persoon, door wien die penning vervaardigd zou zijn geweest. Het is mogelijk, dat een enkele gesneden penning van dien aard gevonden wordt, door een' of ander' geestverdrijver gemaakt, doch eene dusdanige geslagen medaille schijnt niet aanwezig te zijn.

— Berigten van den generaal-majoor *Bischoff* houden in, dat hij den 7 Mei in goeden welstand in de straat Sunda was aangekomen, en dat de *Nehalennia* den volgenden dag naar de reede van Batavia zou opzeilen. Omstreeks de helft der maand April waren de vijandelijkheden op Java hervat, vermits de onderhandelingen met de muitelingen den gewenschten voortgang niet hadden. Tot den 7 Mei hadden er, volgens de officiële tijdingen, geene gevechten van belang plaats gehad. Intusschen zeggen bijzondere brieven, dat er een hevig gevecht met de opstandelingen zou zijn voorgevallen, waarin de Nederlanders eene volkomene overwinning zouden hebben behaald; dit evenwel verdient bevestiging.

Uit de Bataviasche couranten tot den 9 Mei blijkt, dat het regen-saizoen en de daardoor veroorzaakte slechte toestand der wegen, in de laatste maanden, de voortzetting der vijandelijkheden zeer hebben in den weg gestaan. Inmiddels is de gesteldheid van vele onzer krijgslieden, van welke een goed aantal zich in de hospitalen bevond, daardoor zeer verbeterd, dewijl zij op die wijs in staat zijn gesteld, eenige rust te genieten, aan welke zij groote behoefte hadden.

Naar de laatste rapporten van den luitenant-generaal *de Kock*, bevond zich *Diepo Negoro* aan het hoofd eener bende van omstreeks 1200 man, en had hij eenen inval in het gewest Oeroetsewoet gedaan. Hij behield nog steeds zijnen grootsten invloed in het Mataramsche en wendde alle pogingen aan, om zich aldaar staande te houden. Het Nederlandsche hoofdkwartier was op het einde van April bij voortduring te Magalang gevestigd.

Een der scherpste gevechten is op den 18 April voorgevallen, wanneer eene vijandelijke colonne, uit 600 man bestaande, den luitenant-kolonel *Ledel*, in zijne stelling nabij Sentolo, heeft geattakeerd. Deze aanval was vrij hevig, doch de vijand is eindelijk met de bajonet op de vlugt gedreven.

Van den 27sten. Z. M. heeft, bij besluit van den 8 dezer, bepaald, dat het kantoor van Antwerpen zal worden begrepen onder die kantoren van betaling, welke reeds bij het tweede lid van den tweeden paragraaf van het besluit van den 10 December 1822 worden aangewezen; zoodat het kantoor van Antwerpen nu ook behoort tot de losplaatsen, voor den invoer langs de rivieren de Rijn en de Waal.

AMSTERDAM *den 26 Augustus.*

Heden overleed alhier, in den ouderdom van 46 jaren, JOHANNES PIETER VAN CAPPELLE, *Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw*, *Lid van de eerste en tweede Klassen van het Koninklijk Nederlandsche Instituut*, *Hoogleeraar in de Nederduitsche Taal- en Letterkunde en Vaderlandsche Geschiedenis aan het Athenaeum en Lid der Plaatselijke Schoolkommissie alhier*, *enz.*, *enz.*

LUIK *den 27 Augustus.*

Gisteren heeft in de kolenmijn *l'Espérance*, gelegen in de nabijheid van Seraing, door eene uitbarsting, zoo als men zegt, van de gas, een zeer groot onheil plaats gehad. Het getal der genen, die zich op het oogenblik van het ongeval in de mijn bevonden, en van degenen, die sedert levenloos gevonden zijn geworden, wordt verschillend, doch als zeer aanmerkelijk opgegeven.

BREDA *den 26 Augustus.*

Uit Gend wordt gemeld, dat aldaar eene inteekening geopend is, om de kosten te bestrijden van het slaan eener gouden medaille, ter eere der afgetrede ne leden van de Tweede Kamer, de heeren graaf *Vilain* XIIII en *de Meulenaere*. De prijs der inteekening is 50 cents. Op de eene zijde dier medaille zullen de portretten dier beide heeren staan, met het opschrift: *Le pouvoir les proscrit*, *le peuple les couronne.* (De regering verwerpt hen, het volk bekroont ze.) Op de keerzijde zal men zien twee zamengevouwde handen, die de emblemata der vrijheid, op de grondwet liggende, houden. — Eerst serenades, nu medailles! Het zou tijd worden, dat onze Zeeuwen, Vriezen en Groningers insgelijks medailles ter eere van hunnen *Bijleveld*, *van Sijtsama* en *Sijpkens* deden slaan, indien zij niet overtuigd waren, dat deze brave vaderlanders op dergelijke winderigheden geenszins gesteld zijn.

— In eene kolenmijn bij Charleroy heeft, den 21 dezer, een droevig voorval plaats gehad: zekere *Wantselet*, een arbeider, die in eene ton, *cufate* genaamd, bijna de opening van den put bereikt had, meenende den hond der mijn te hooren blaffen, schrikte daarvan eenigzins en had het ongeluk van in de mijn neder te storten; drie kinderen, die mede in eene *cufate* gezeten waren en op het punt stonden, om naar boven te komen, werden door den val van den arbeider verplet, en met hem, kort daarna, dood opgehaald.

HAARLEM *den 26 Augustus.*

Onderstaand berigt is ons van eene onbekende hand ter plaatsing toegezonden:

„Op eene wandeling van L.. over R... naar K.... heb ik gelegenheid gehad op te merken, hoe weinig voorzorg de Landman neemt, om het in schoven staande koren voor nat te bewaren, vooral bij het tegenwoordig vochtig saizoen, waardoor hij groote schade moet lijden. Aan velen heb ik daarom den raad gegeven, de op het veld staande schoven te behandelen zoo als dit in Duitschland geschiedt, waar men het tot schoven gebonden koren in *hoopen* zet, dat is: 9 schoven worden met het storteinde op den grond gezet, en de zamengebondene aren bovenwaarts tegen elkander gerigt, op welker kruin de 10de schoof met het storteinde wordt geplaatst, en hare ontbondene aren benedenwaarts over de andere schoven worden gespreid, zoodat de 10de schoof aan dezelve inderdaad tot regenscherm dient, waar langs het regenwater afloopt, zonder in de schoven te dringen, en het koren, zonder vrees voor bederf, weken lang op het veld kan blijven staan. — Even zoo wordt de boekweit door eene stulp van *lang stroo* gedekt."

ASSEN *den 25 Augustus.*

De zevenenvijftigste verjaardag van Z. M., onzen geliefden Koning, is heden en gisteren alhier plegtig gevierd. Nadat men in 's Heeren-Bedehuis dankzeggingen en gebeden voor het welzijn van den Koning en het Vaderland had ten Hemel gezonden, gaf Z. Excell. de heer Staatsraad, Gouverneur der provincie, audiëntie en ontving de gelukwenschingen van de Kollegiën, Ambtenaren en een aantal partikulieren, van welke velen daarna door Z. Excell. ter maaltijd werden ontvangen; zijnde deze dag gesloten met een luisterijk bal en andere vreugdebedrijven. Den volgenden dag had de uitvoering plaats van het besluit van H. H. Gedeputeerde Staten der provincie, waarbij een prijs van *f* 150 — 00 is toegezegd aan den eigenaar van het Drentsche paard, dat over zijn geheel, door de vereeniging der schoonste hoedanigheden, voor het fraaiste wordt gekeurd, boven de twee en beneden de vijf jaren oud zijnde, met een accessit van *f* 75 — 00 voor het op één na fraaiste, en waarbij eene gelijke prijs van *f* 150 — 00 is beloofd aan den besten Drentschen harddraver, ook boven de twee en beneden de vijf jaren oud zijnde, met een accessit van *f* 75 — 00 voor den tweeden. 's Morgens had de keuring plaats, en is als het fraaiste bekroond een zwart merrie-paard van *J. M. Braams*, landbouwer te Eext, gemeente Anlo, en als het tweede dat van *Jan Arends*, landbouwer te Zeijen, gemeente Vries. Des namiddags werd de harddraverij gehouden en is de hoogste prijs behaald door een paard van *W. Holthuis*, landbouwer op de Weehorst, gemeente Roden, en de tweede door dat van *Jan Bastiaans*, landbouwer te Veenhuizen.

UITHUIZEN *den 26 Augustus.*

De weleerw. heer *L. Meijer Brouwer*, predikant te Weener (in Oostvriesland), onlangs bij de Hervormde Gemeente alhier als predikant beroepen, heeft deze beroeping aangenomen.

GRONINGEN *den 31 Augustus.*

Te Oostwold (in het Oldambt) is op den 27 dezer, uit de vroeger gemelde nominatie van predikanten, gekozen de Wel Eerwaarde Zeer Geleerde Heer *A. Tonkens*, te Winschoten.

De generaals DIEBITSCH, PAHLEN *en* GEISMAR.

De Keizerlijke Russische generaal, graaf *Diebitsch*, is in Pruissisch Silezië geboren. Zijn vader was in Pruissische dienst, doch ging, onder de regering van Keizer *Paul*, in Russische over; hij liet nogtans zijnen zoon, ter voltooijing van deszelfs militaire studiën, bij het kadetten-korps te Berlijn achter. Hier verbleef de jonge *Diebitsch* tot het jaar 1805, toen Keizer *Alexander* die stad bezocht, en hem tot luitenant bij het Russische leger aanstelde. Hij doorliep spoedig de mindere rangen, was in den veldtogt van 1812 reeds overste en chef van den generalen staf bij het legerkorps van den generaal *Wittgenstein*, en werd in het volgende jaar tot generaal en chef van den generalen staf bij den veldmaarschalk *Barclay de Tolly* benoemd. Onder dien veldheer organiseerde hij in het jaar 1814, toen alle Russische korpsen binnen 's lands waren getrokken, het leger; en hij volgde dien veldmaarschalk in 1815, na den terugkeer van *Napoleon* van het eiland Elba, als chef van den generalen staf naar Duitschland en Frankrijk. Na deszelfs dood verving hij dien generaal in deszelfs betrekkingen. De generaal *Diebitsch* genoot het volle vertrouwen van Keizer *Alexander*, en regtvaardigde het gunstig gevoelen, hetwelk die Monarch van hem had, door zijn gedrag bij de troonbeklimming van Keizer *Nicolaas*, toen hij, door kloekmoedige en krachtige maatregelen, een einde maakte aan den bij die gelegenheid uitgebroken opstand. Hij werd kort daarop door den thans regerenden Keizer met eene gewigtige zending bij het leger in Perzië belast, waarvan hij zich met veel bekwaamheid kweet. Het plan van den veldtogt tegen de Turken, hetwelk hij sedert met zoo goed gevolg verwezenlijkte en hetwelk thans nog dagelijks met zoo groot beleid door hem wordt ten uitvoer gebragt, is door hem ontworpen. Hij is klein van gestalte, doch heeft een sterk ligchaamsgestel.

De generaal graaf *Pahlen* is een zoon van den graaf *Pahlen*, die onder de regering van Keizer *Paul* eene staatkundige rol heeft gespeeld, en broeder van den voormaligen gouverneur-generaal van Odessa en van de vorstendommen. Hij heeft zich in de veldtogten van 1812, 1813 en 1814 zeer onderscheiden, en wordt bijzonder als een goed kavalerie-generaal geacht. Daarna heeft hij zich vele jaren buiten werkelijke dienst bevonden, en aan hem is eerst in dit jaar wederom het bevel over een der legerkorpsen toevertrouwd, waarbij hij, gelijk bekend is, zijnen ouden roem gehandhaafd heeft.

De baron *Geismar* is in Keur-Hessen geboren, was vroeger in Oostenrijksche dienst, verliet die in een oogenblik van ontevredenheid, en ging toen als luitenant bij de Russische armee over. Hij onderscheidde zich hierna bijzonder in den krijg tegen de Turken, en zag zich wegens een glansrijk wapenfeit met bevordering en eereteekenen beloond. In den veldtogt tegen Frankrijk voerde hij het bevel over een vrijkorps en maakte zich eenen naam. Bij den opstand der zuidelijke armee, in het jaar 1826, bleef hij de regering getrouw, en droeg veel tot demping van het oproer bij. De generaal *Geismar* is bekend wegens zijne dapperheid en wegens zijnen ondernemenden geest, waarvan hij, onder anderen, in het verslaan van het leger van den pacha van Widdin, met eene zeer ongelijke magt, uitstekende bewijzen heeft gegeven. Om deze en andere krijgsdaden geniet hij eene hooge achting in het gansche Russische leger.

Aankomst en vertrek van Schepen.

Den 21 Augustus lag te Cardiff zeilree kapt. *M. J. Harkema*, met het kofschip *de Welvaart*, beladen met ijzer en gedestineerd naar Rotterdam. Den 22sten is te Elzeneur gearriveerd kapt. *Jan J. Brans*, met het kofschip *de Vriendschap*, op avontuur naar Riga of St. Petersburg. Den 26sten is in Texel gearriveerd kapt. *G. L. Doornbos*, met het kofschip *de Jufvrouw Mees*.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Mijne geliefde Echtgenoote ANNA GESIENA NIEWOLD beviel heden zeer voorspoedig van eenen ZOON.

Akkerwoude — H. PENNINGA,
den 24 Augustus 1829. — *Predikant.*

*** Heden beviel vroegtijdig, doch voorspoedig, van eenen ZOON P. A. H. BROCKES, Echtgenoote van

Zuidlaren — Dr. P. PRUISSEN.
den 27 Augustus 1829.

*** Heden beviel van eenen welgeschapenen ZOON K. HAMMES, geliefde Echtgenoote van

Groningen — P. FRIESE.
den 27 Augustus 1829.

*** *Elburg* den 28 Augustus 1829. Heden morgen beviel, door de goedheid Gods, zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER HELENA KRUDOP, geliefde Echtgenoote van

H. HOEFHAMER.

*** Dezen nacht beviel, door Gods goedheid, mijne geliefde Huisvrouw J. P. E. BACHIENE zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON.

Nijmegen — J. MUNTENDAM,
den 29 Augustus 1829. — *Predikant.*

*** Heden verloste van eenen welgeschapenen ZOON J. M. STIKKEL, geliefde Echtgenoote van

Groningen — H. W. NANKMAN.
den 30 Augustus 1829.

Vrienden en Bekenden gelieven dit voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** Getrouwd:

THEODs. SCHUURMAN, DBzn.
Samarang — en
den 18 Maart 1829. — M. W. CORNETS DE GROOT.

*** Getrouwd:

JOACHIMUS LUNSINGH TONCKENS,
Hornhuizen — ber. *Predikant* te *Peize*, en
den 26 Augustus 1829. — CATHARINA JACOMINA THEMMEN.

*** Terwijl wij nog treuren over het afsterven van onzen Broeder, den Wel Eerwaarden Heer G. OOMKENS, in leven *Predikant* te *Roswinkel*, op den 10 Junij ll., zoo trof ons heden morgen te 3 uren de gevoelige slag, door het onverwacht overlijden van onzen geliefden Vader, den Wel Eerwaarden Heer D. J. OOMKENS, na eene korte ongesteldheid van eenige dagen, in den ouderdom van ruim 63 jaren; in leven eerst *Predikant* in de Gemeente te *Engelbert*, en daarna in de *Oude Schans*, en nu laatst *Rustend Predikant* aldaar.

Dienende deze tot kennisgeving aan des Overledenes Familie en verdere Vrienden, van welker deelneming wij ons verzekerd houden.

Oude Schans — L. J. LOUIS.
den 26 Augustus 1829. — H. C. LOUIS,
geboren OOMKENS.

*** Heden namiddag overleed, in den ouderdom van 61 jaren, mijn hartelijk geliefde Man JAN EELDERIK KUIPER, in leven *Burgemeester en Ouderling in deze Gemeente.*

Hoe bijzonder treffend dit verlies voor mij en mijne Kinderen is, kan een ieder, die den overledene in zijne verschillende betrekkingen van nabij gekend hebben, ligt beseffen. —— De hoop echter op zijne gelukkige standsverwisseling doet ons onze smart eenigzins verzachten.

Nieuwe Schans — G. B. VAN DIJK,
den 28 Augustus 1829. — Wedw. J. E. KUIPER.

*** Heden morgen te 3½ uur overleed, uit een vorig huwelijk, ons teeder geliefd jongste Dochtertje CATHARINA MARIA, in den ouderdom van 7 jaren en 4 maanden.

Groningen — R. NIENHUIS.
den 28 Augustus 1829. — A. NIENHUIS,
geb. DIJK.

NB. Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene ook voor bijzondere bekendmaking aan te nemen.

*** Heden middag overleed, na eene langdurige ongesteldheid, ons geliefd eenigst Kind WILLEM, slechts ruim een jaar oud.

Groningen — J. G. HOLTHUIS.
den 29 Augustus 1829. — J. HOLTHUIS,
geb. MEIJER.

Vrienden en Bekenden gelieven deze tevens als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

*** Heden morgen ruim tien uren overleed, tot mijne en hare overige naastbestaanden droefheid, na eene hevige ziekte van nog geene veertien dagen, mijne zeer geliefde Dochter en eenigst Kind JURDINA MARIA WILKENS, in den ouderdom van dertien jaren en bijna tien maanden.

Strekkende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

Groningen — D. WILKENS, Tz.
den 29 Augustus 1829.

146ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Derde Klasse. Eerste Lijst.

Op Maandag, den 24 Augustus, is getrokken op No. 15081, een prijs van *f* 5000. No. 11923, een prijs van *f* 1500. No. 14831, 5535, 19790 en 13536, ieder een prijs van *f* 1000.

Tweede Lijst. No. 754, een prijs van *f* 25000. No. 13670, een prijs van *f* 2500. No. 14824, een prijs van *f* 1500. No. 10213, 18268, 12402, 10736, 7573 en 1955, ieder een prijs van *f* 1000.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, *op de Beurs te* Amsterdam, *den* 29 *Augustus.*

Werkel. Sch.	2 1/2	pc.	58 1/2 - 58 3/4	Weener Obl.	5	pc.	-	Pruiss. in Lon.	5	pc.	-
Rest. uitg. 8.			-	———	6	—	-	— 2e leening.	5	—	-
Kansb. v. dito.			21 1/2 - 22	Certif. ——	2 1/2	—	-	Eng. Geconss.	3	—	88 3/4 - 89 1/4
Stell. uitg. K.			-	Bank-Actiën. . . .			1388 - 1405	Fr. F. op de R.	5	—	-
Amort. Synd.	4 1/2	—	100 - 100 1/4	Aand. R. fl. 100 . . .			-	Idem op dito.	3	—	81 1/2 - 82
Loterenten. .	2 1/2	—	98 1/2 - 98 3/4	——— fl. 250	4	—	-	Certif. v. dito.	3	—	-
Hand.-maats.	4 1/2	—	87 1/4 - 87 1/2	Oblig. Métal.	2 1/2	—	-	Nap. Fonds.	5	—	-
Oblig. Rusl.	5	—	100 - 100 1/2	———	5	—	96 3/4 - 97	Idem in Nap.	5	—	81 1/2 - 82
Russ. Inschr.	6	—	59 - 59 1/2	— Neg. Lond.	5	—	-	Idem in Lond.	5	—	86 3/4 - 87 1/4
Certif. v. dito.	6	—	-	Oblig. Spanje	5 1/2	—	-	Den. te Lond.	3	—	69 1/4 - 69 1/2
—— Hamb.	5	—	91 - 91 1/4	— dL. 5 10 dito	5	—	-	Nieuwe Russ.	5	—	-
— Neg. Lond.	5	—	-					Aand. Polen fl. 300. .			-

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringe-straat. (Met *autorisatie*.)